

Тихим щастям за плечі

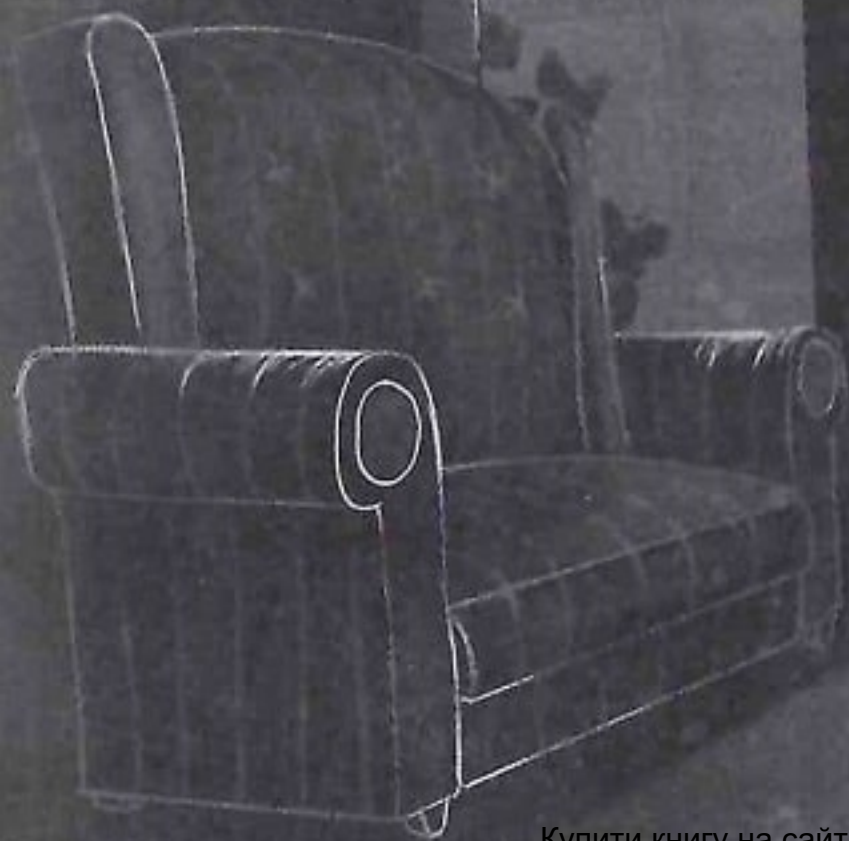
Щось сказала не те,
І не склалось, пробач.
І... чекати тебе... обіцяти не буду.
І на серці — мете.
І в душі трохи срач.
Я в собі розійшлась по дорозі в нікуди.

Та спасибі за дощ,
І спасибі за джаз.
За кохані уста і за... Ти зрозумієш.
І за ніч серед площ,
За завершеність фраз,
І за те, що убив все одно... не надію.

І за образ, коли
Жовте світло вікна,
І пустим листопадом наповнений вечір.
Відживе, відболить,
Буде келих вина...
І прийдеш, обіймеш тихим щастям за плечі.

Розділ І

Planty за вікнами
Сонячним дотиком
Краків став ліками,
Навіть — наркотиком

Planty

Planty за вікнами
Сонячним дотиком.
Краків став ліками,
Навіть — наркотиком.

Дзвінко — підборами,
Сіро — бруківкою.
Знов перетворимо
Світ фотоплівкою.

Пам'ять за кадрами
В кольорі, в сепії.
Легкими барвами
Смутної серії.

Світлом чи тінями,
Дощ з чеколядою.
Серце поділене
Поза шухлядою.

Нејпаґ над вежами,
Листя алеями.
Мозок воскресений —
Знову ідеями.

Вулиці — ріками,
Вітряним дотиком.
В Краків — за ліками
Чи... за наркотиком?

Сни із Кременця

Ночі над прірвою,
Хустка розірвана.
Хмарна навала —
Чи буря, чи половці...
Звалася Ірвою,
Солод ув імені*...
Сни заблукалі
У травах Воловиці.

Ніби сюрконики —
Врозсип, між пальцями,
Не позбирати.
Світає безсоннями.
Списані хроніки.
Голки із п'яльцями...
Ніч вишиватиме
Зір виногронами.

Хустка розірвана...
Солод потоками.
Сосни за ніч
Зачепилися кронами...
Снами без імені,
Тихими кроками.
Пам'ять сторіч
У життя інкрустована...

*Ір-ва — із тюрк. «солодка вода».